

[Christmas Møller.]

Førsteordfører, tror jeg, han sagde, havde. Ja, Figura udviser jo baade i Fredags og i Dag, at Førsteordføreren er det ærede Medlem Hr. Hendriksen, som naturligt er, fordi vi derigennem har tilkendegivet den principielle Stilling, vi har i vort Parti. Ordføreren, som først tager Ordet i Sagen, er den, som forelægger vort eget Lovforslag og forsvaret dette. Saa siger det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, at vi har en vanskelig Stilling, fordi vi vil forsøge mere og mere at komme bort fra vort eget Lovforslag. Hvor paa det ærede Medlem Hr. Holger Larsen bygger dette, er mig fuldkommen uklart. Jeg kan ikke se, at der er et eneste Punkt eller en eneste Udtalelse, han havde at bygge dette paa. Nej, vort Partis Stilling er, som jeg har sagt, denne, at vi har principielt forelagt vort Synspunkt ved det ærede Medlem Hr. Hendriksens Forslag. Der kan være, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hendriksen fremhævede det i sin Forelæggelsestale i Januar Maaned i Fjor, divergerende Anskuelser, om man skal gaa den ene eller den anden Vej, og dette har vi ogsaa givet Udtryk for i selve de Bemærkninger og Bilag, som ledsager vort Lovforslag. Naar den højtærede Socialminister noget overlegent sagde, at det var meget faa Bemærkninger, der var til vort Lovforslag, saa hænger dette sammen med, hvad den højtærede Socialminister ikke burde være uvidende om — man skulde jo ikke tro, at den højtærede Minister kunde være uvidende om noget som helst —, at private Lovforslag som Regel forelægges uden Bemærkninger, at Systemet nu en Gang er dette, at Bemærkningerne til disse Lovforslag ikke gives samme fyldige Karakter som til ministerielle Lovforslag. Stillingen er altsaa den, at vi ønsker dette Lovforslag behandlet — det blev det ikke i forrige Rigsdagssamling —, sagligt gennemgaaet, kritisk behandlet, og at vi ønsker, at Partierne skal tage Stilling til det. Men, som jeg har haft Lejlighed til at sige, vi kan ikke nære alt for meget Haab om, at man fra de andre Partiers Side vil følge os ind paa vore Veje, og jeg vil da gerne spørge det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, om han saa derefter, naar de andre Partier havde taget deres Stilling til Lovforslaget, i mit og i mit Partis Sted vilde indtage det Standpunkt, at fordi vi ikke kunde faa vort principielle Synspunkt opfyldt, saa skulde vi ikke indlade os i Forhandling om andre Spørgsmaal, saa skulde vi ikke indlade os i en Forhandling om Sagen ud fra det Grundlag, som andre forelægger. Jeg kunde

jo ogsaa føle Trang til at spørge det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, om han nu egentlig tror, det vilde være særlig formaalstjenligt for ham eller for Regeringen og hans Parti, at det konservative Parti indtog et saadant Standpunkt. Jeg tror, det ærede Medlem, naar han faar tænkt sig en Smule om, vil erkende, at det er den eneste rimelige Vej, vi kan gaa. Og det er jo saa heldigt, at Forholdene har formet sig paa den Maade, at man lidt efter lidt, som Debatten skridder frem, fra alle Sider maa være klar over, at vi ikke vil kunne faa denne Sag behandlet færdig i Aar, at vi ikke vil kunne faa den tilendebragt, før vi har den samlede Plan. Man vil da i Udvalget kunne tage fat paa Gennemgangen af vort Forslag, paa Belysningen af det. Ender dette saa positivt, er det jo godt, ender det negativt, saaledes som man maa befrygte, tager vi fat paa den Situation, som saa foreligger.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen mente, at vi Konservative havde ført os selv ud i en umulig Situation ved paa samme Tid at hævde, at Understøttelserne i Regeringens Lovforslag var for lave, og at det kostede for meget. Nej, vi har ikke sagt, at Understøttelserne var for lave, men vi har paavist, hvordan den tidligere Tids Agitation var. Vi har paavist, hvordan Agitationen vilde være, i det Øjeblik det nu ikke var en socialdemokratisk Minister, der var kommet med et saadant Forslag, og jeg har fremhævet, at naar denne forholdsvis lille Forhøjelse af Understøttelserne — og jeg erkender selvfølgelig med det ærede Medlem, at med de Satser, vi her er nede paa, maa man regne paa en ganske anden Maade med en Forhøjelse som betydningsfuld, end man maa for almindelige Indtægter tage fra det daglige Liv — kan betyde en saa stor Udgift for Staten, saa fører dette ind i den Betragtning, at man ogsaa paa dette Omraade burde forsøge at gaa Forsikringsvejen, og vil man ikke gaa fuldt og helt Folkeforsikringsvejen, saaledes som vi har stillet Forslag om, ja, saa kommer jo ogsaa det Spørgsmaal frem, om man ikke vil vandre den Vej i nogen Grad. Man har fra Socialdemokratiets Side til Tider fremsat venlige Tanker heroverfor. Hvis man overhovedet skal gaa ind paa Betragtningen om den nye Tanke i Socialministerens Forslag, saa kan den nye Tanke jo overhovedet kun være den, at det er, om jeg saa maa sige, den første spæde Spire til at forsøge noget i den Retning. Og dette vil vi selvfølgelig være villige til at overveje sammen med de andre Partier.